

tinget i dag, få timer før krigen begynder? Det Radikale Venstres holdning er, at det ikke er fornuftigt, at vi træffer den beslutning, at Danmark skal være med.

Og så vil jeg endelig spørge: Er ministeren ikke bekymret, gør det ikke indtryk på ministeren, at der iblandt EU-landene kun er to lande, Storbritannien og Danmark, som har valgt at stille militære bidrag? Burde det ikke få regeringen til at tænke om?

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Udenrigsministeren bekræftede i sit svar, at jeg havde stillet en del spørgsmål. Og derfor kan jeg huske ordlyden så præcist, at jeg kan dem i søvne. Hver gang jeg har spurgt statsministeren om noget, har han sagt, vi går efter en forankring i FN, og hver gang jeg har spurgt udenrigsministeren om noget, har han svaret, vi følger FN-sporet. Og så synes jeg, det nærmer sig unødigt trætte – undskyld mig – ikke at ville vedstå mummespillet på det her sene tidspunkt. At insistere på i en debat, der følges af oplyste mennesker, at den krig, der starter om få timer, er forankret i FN eller følger FN-sporet, i en situation, hvor FN's generalsekretær advarer imod det, og hvor fire ud af Sikkerhedsrådets 15 medlemmer sagde ja til en krig, undskyld, men det nærmer sig fuldstændig unødigt trætte, må jeg sige til udenrigsministeren.

Kl. 19.25

Den skal man længere ud på landet med. Det er jo grunden til, at folk er vrede. Det er grunden til, at 60 pct. af danskerne siger fra. Det er så åbenbart, at den danske regering ved at lægge sig fuldstændig fladt for USA, bryder alle internationale spilleregler.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg må bedrøve hr. Ole Sohn med, at det ikke er rigtigt, hvad han stod heroppe og sagde. Regeringen har ikke kraftigt arbejdet for eller støttet en ny resolution. Præcis som hr. Villy Søvndal bemærkede, så svarede vi, at vi støttede forankringen i FN. Det har jeg hele tiden svaret både hr. Holger K. Nielsen og hr. Villy Søvndal. Hr. Ole Sohn har ikke stillet spørgsmålet før, men han kunne dog have hørt det svar tidligere, at vi ikke stiller betingelser til Sikkerhedsrådet om, at de skal levere en anden resolution. Det gør vi lige præcis ikke.

Det kunne da have været behageligt, om det var der, men det er altså ikke noget, regeringen har arbejdet for. Vi har sagt, at hvis Sikkerhedsrådet kommer med en ny resolution, så følger vi den. Deri ligger jo også, at kommer der ikke en ny beslutning, så gælder den, der er lavet. Så enkelt er det.

Med hensyn til Israel er der jo et arbejde i gang med at få skabt de to stater. Det kan ikke nytte noget, at hr. Sohn ryster på hovedet, for det er der. Det er der gennem kvartetten. Jeg ved ikke, hvordan hr. Ole Sohn ville skabe den fred, hvis ikke han får gjort det gennem et samarbejde mellem FN, EU, Rusland og USA. Så kom med opskriften; kom med mirakelkuren, hr. doktor.

Hr. Niels Helveg Petersen talte stemmer i Sikkerhedsrådet. Det er jeg ikke sikker på man kan, for der blev jo ikke talt, præcis fordi der var usikkerhed om, hvor de seks afgørende stemmer lå henne. Derfor kan jeg ikke bekræfte tre plus seks, for det ville give ni, det ville have givet flertallet. Der er usikkerhed med hensyn til, hvor flertallet lå, fordi der var for mange, der ikke meddelte, om de ville stemme, og hvad de ville stemme.

Desuden drejede den sig ikke om grundlaget, den drejede sig jo udelukkende om timingen, ikke om grundlaget. Grundlaget er overhovedet ikke ændret ved det resolutionsudkast.

Så kan man spørge, om det er bekymrende, at vi er med, når der er så mange, der ikke er med. Nej, det er det ikke, hvis man har gjort op, at det er den rigtige indsats, fordi alternativet – at alle går hjem – er langt farligere. Hr. Niels Helveg Petersen sagde i øvrigt også så klogt i 1998, at han næsten ikke turde tænke tanken, hvis det hele løb ud i sandet. Så var det en forfærdelig situation. Det er det valg, vi står med. Det er et meget alvorligt valg. Det er lettest at gå. Det er lettest at gå hjem. Det er klart det letteste.

Men hvad møder os så senere? Hvor meget farligere bliver det? Hr. Niels Helveg Petersen nævnte jo i 1998 en række materialer, som ikke er forsvundet siden, og som altså kun er blevet suppleret med flere. Det vil sige, det er blevet endnu farligere end dengang, hr. Niels Helveg Petersen var ked af, hvis ikke der skete noget. Det er blevet endnu farligere. Hvis man har den analyse, må man tage sit ansvar. Så kan det ikke nytte noget, at man skulker fra det.

Martin A. Hansen skrev, da han vurderede, om man skulle have været aktiv eller ikke aktiv, at man ikke må skulke fra det, hvis det er nød-